

Arrest

nr. 137 596 van 29 januari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 5 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt van 21 augustus 2013 en van de beslissing houdende afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad)

zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggегреpen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partijen gegriefd zijn door de bestreden rechtshandelingen en dat zij een nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet aan de verzoekende partijen bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Bij 's Raads arrest nr. 129 771 van 19 september 2014 werden de debatten heropend omdat uit nader onderzoek van het dossier was gebleken dat er vragen rijzen omtrent het belang van de verzoeker bij het bestrijden van de thans aangevochten beslissingen, nu hij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod, beslissingen die hij niet heeft aangevochten en die derhalve definitief in het rechtsverkeer aanwezig zijn.

De verzoekende partij stelt van mening te zijn dat hij nog steeds een belang heeft, om de volgende redenen:

"Het is volledig onmenselijk om verzoeker in dergelijke omstandigheden een bevel tot verlaten grondgebied te betekenen en hem terug te sturen naar een gebied waar de afgelopen maanden reeds meer dan 4400 doden zijn geteld ten gevolge van de Ebola-crisis en er geen beterschap in het vooruitzicht is.

In het gehele land van Sierra Leone werd de noodtoestand uitgeroepen en de meeste grensovergangen werden gesloten.

Verschillende districten en steden werden onder quarantaine geplaatst (waaronder Kenema, Kailahun, Port Loko), en die maatregel kan mogelijk uitbreiding krijgen.

De medische faciliteiten ter plaatse staan momenteel onder grote druk ten gevolge van de Ebola-crisis, ze kunnen de grote hoeveelheid besmette patiënten niet aan en krijgen de epidemie niet onder controle.

Dat de Belgische overheid zich bewust is van het gevaar blijkt ook uit de gedwongen repatriëringsstop van Dient Vreemdelingenzaken naar Sierra Leone.

DVZ deelde op de contactvergadering van 09/09/2014 van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen mee dat er momenteel geen gedwongen repatriëringen uit naar Guinée, Liberia en Sierra Leone omwille van het Ebola-gevaar in die landen.

Het moge duidelijk zijn dat verzoeker wel degelijk een belang heeft bij de vernietiging en schorsing van de beslissing tot verlaten grondgebied.

Verder stelt artikel 37/13 Vreemdelingenwet:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

Bij het nemen van een bevel tot verlaten grondgebied, dient de gezondheidstoestand van verzoeker wel degelijk in rekening gebracht worden.

Verzoeker die reeds een zwakke gezondheid heeft, dit wordt gestaafd door de verschillende medische attesten die zich naar aanleiding van de aanvraag tot verblijf op basis van medische regularisatie in het administratief van verzoeker bevinden, zal bij terugkeer een vogel voor de kant zijn.

Dat verzoeker zijn gezondheidstoestand hede ten dagen nog precair is blijkt uit het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 10 september 2014 met rolnummer 149 669/11, waarin de raad de beslissing tot ontvankelijkheid inzake de machtiging tot verblijf op basis van art. 9ter van de wet van 15/12/1980 vernietigd.

De regel van voorzichtig bestuur vereist dat de overheid de evenredigheid beoordeelt tussen enerzijds het doel en de gevolgen anderzijds van zijn beslissing.

Het zou kennelijk onredelijk zijn om verzoeker, die nog lopende procedures heeft in België en bij terugkeer aan inhumane omstandigheden worden blootgesteld, terug te sturen. De risico's met betrekking tot veiligheid waaraan verzoeker zou worden blootgesteld tasten de integriteit van verzoekers leven aan."

Uit het administratief dossier blijkt dat op 17 december 2012 in hoofde van de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen, gepaard gaande met een inreisverbod voor een

periode van drie jaar. Dit inreisverbod werd niet aangevochten en is derhalve definitief in het rechtsverkeer aanwezig.

Artikel 1, 8° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt:

"Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder :

8° inreisverbod: de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden, die kan samengaan met een beslissing tot verwijdering."

De vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een definitief geworden inreisverbod, kan, gedurende de termijn van het inreisverbod, niet verblijven op of binnenkomen in het Rijk. Een uitzondering daarop is voorzien in artikel 74/11, § 3, tweede lid van diezelfde wet, dat bepaalt:

"Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4."

De eerste bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zodat artikel 74/11, § 3, tweede lid, niet van toepassing is.

Uit het voorgaande blijkt dat een vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod niet kan worden gemachtigd tot verblijf op grond van een aanvraag gesteund op artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Indien de Raad zou overgaan tot de vernietiging van de eerste bestreden beslissing, met name de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, kan de verwerende partij slechts opnieuw vaststellen dat verzoeker niet het recht heeft om zich op Belgisch grondgebied te bevinden zodat de aanvraag andermaal zou moeten worden afgewezen. Een eventuele vernietiging kan verzoeker dan ook geen voordeel opleveren. Verzoeker, die in zijn uiteenzetting slechts toespitst op het belang dat hij heeft bij het aanvechten van het bevel om het grondgebied te verlaten, toont niet aan dat hierover anders zou moeten worden gedacht.

Het gebrek aan belang bij de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing staat derhalve vast.

Wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten moet worden vastgesteld dat verzoeker er zelf op wijst dat er een repatriëringsstop is richting zijn land van herkomst. Echter, een gedwongen verwijdering naar Sierra Leone, niettemin zijn uitgangspunt, is thans dus niet aan de orde: het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt overigens enkel dat het bevel om het grondgebied te verlaten enkel geldt ten aanzien van België en ten aanzien van Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Tsjechië, Zweden en, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven

Wat betreft de gezondheidstoestand van verzoeker, dient erop te worden gewezen dat het arrest waarin de vernietiging werd uitgesproken van een beslissing aangaande zijn medische regularisatie nog geen feit was op het ogenblik dat de thans bestreden beslissing werd genomen. Meer nog, de aanvraag die had geleid tot de vermelde vernietiging was op dat moment nog niet ingediend. Verzoeker kan de verwerende partij dan ook niet verwijten geen rekening te hebben gehouden met zijn gezondheidstoestand *in tempore non suspecto*. Verder toont hij niet aan dat het feit dat zijn aanvraag op grond van artikel 9ter in de geschetste omstandigheden zou moeten leiden tot de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten, nu hij niet aantoont dat het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet een invloed zou hebben op de verblijfsstatus van de vreemdeling en zou verhinderen dat ten aanzien van de vreemdeling een verwijderingsmaatregel wordt genomen.

Ook ten aanzien van het bevel om het grondgebied te verlaten geeft de verzoekende partij geen blijk van het wettelijk vereiste belang.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS